

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 2.

Vydána dne 12. ledna 1923.

Obsah: (2.—4.) 2. Mezinárodní úmluva o zřízení Mezinárodního ústavu zimního v Paříži. — 3. Nařízení o složení zemských odvolacích komisí pro válečné poškozence. — 4. Nařízení, jímž se rozšiřuje platnost vládního nařízení ze dne 9. září 1921, čís. 343 Sb. z. a n., o cestovním, dietách a odměnách lékařům v Čechách z pokladny státní za veřejné očkování, také na veřejné očkování v Čechách v roce 1922 provedené.

2.

Convention internationale

pour la création,

à Paris,

d'un Institut international du Froid,

conclue

ENTRE LA RÉPUBLIQUE ARGENTINE, LA BELGIQUE, LE CHILI, LA CHINE, LA COLOMBIE, LA RÉPUBLIQUE DE COSTA-RICA, LA RÉPUBLIQUE CUBAINE, LE DANEMARK, L'ESPAGNE, LA FINLANDE, LA FRANCE, L'ALGÉRIE, LES COLONIES DE L'AFRIQUE OCCIDENTALE FRANÇAISE, LES COLONIES ET PROTECTORATS FRANÇAIS DE L'INDO-CHINE, MADAGASCAR, LA GRANDE-BRETAGNE ET LES DOMINIONS DE L'AFRIQUE DU SUD, LE CANADA, LE COMMONWEALTH D'AUSTRALIE, LA NOUVELLE-ZÉLANDE, LES INDES, LA GRÈCE, LE GUATÉMALA, LA RÉPUBLIQUE D'HAÏTI, L'ITALIE ET SES COLONIES D'ÉRYTHRÉE, DE TRIPOLITAINE ET DES SOMALIS, LE JAPON, LE LUXEMBOURG, LE MAROC, LA PRINCIPAUTE DE MONACO, LA NORVÈGE, LA RÉPUBLIQUE DE PANAMA, LES PAYS BAS ET LEURS COLO-

(Překlad.)

Mezinárodní úmluva

o zřízení

Mezinárodního ústavu zimního
v Paříži,

sjednaná

MEZI REPUBLIKOU ARGENTINSKOU, BELGIÍ, CHILE, ČÍNOU, COLUMBIÍ, REPUBLIKOU COSTA-RICA, REPUBLIKOU KUBANSKOU, DÁNSKEM, ŠPANĚLSKEM, FINSKEM, FRANCIÍ, ALŽÍREM, KOLONIEMI ZÁPADNÍ FRANCOUZSKÉ AFRIKY, KOLONIEMI A PROTEKTORATY FRANCOUZSKÉ INDOČÍNY, MADAGASKAREM, VELKOU BRITANIÍ A DOMINIEMI JIŽNÍ AFRIKY, KANADOU, STÁTY AUSTRALSKÝMI, NOVÝM ZÉLANDEM, INDIÍ, ŘECKEM, GUATEMALOU, REPUBLIKOU HAÏTI, ITALIÍ A JEJÍMI KOLONIEMI ERYTHREOU, TRIPOLISEM A SOMALI, JAPONSKEM, LUCEMBURKEM, MAROKEM, KNÍŽETSTVÍM MONACKÝM, NORVÉŽSKEM, REPUBLIKOU PANAMSKOU, NIZOZEMSKEM A JEHO KOLONIEMI V NIZOZEMSKÉ INDIÍ, PERU, POLSKEM, PORTUGALSKEM, RUMUNSKEM, STÁTEM SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ, SIAMEM, ŠVÉDSKEM,

NIES DES INDES NÉERLANDAISES, LE PÉROU, LA POLOGNE, LE PORTUGAL, LA ROUMANIE, L'ÉTAT SERBE-CROATE-SLOVÈNE, LE SIAM, LA SUÈDE, LA SUISSE, LA RÉPUBLIQUE TCHÉCO-SLOVAQUE, LA TUNISIE ET L'URUGUAY.

Les Soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des Pays ci-dessus énumérés, s'étant réunis en Conférence à Paris, sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1.

Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à fonder et à entretenir un Institut international du Froid, dont le Siège est à Paris. Tout État, Dominion ou Colonie qui n'est pas signataire de la présente Convention pourra y adhérer sur sa demande, si son admission à l'Institut internationale du Froid est prononcée par la Conférence générale prévue à l'article 4 ci-après, à la majorité des deux tiers des membres présents ou représentés. La demande sera adressée au Directeur de l'Institut; elle comportera l'engagement de participer par une subvention annuelle aux frais de l'Institut, dans les conditions déterminées par l'Article 9. Dès qu'une admission aura été prononcée, avis en sera donné par le Directeur au Ministre des Affaires Étrangères de la République Française, qui la notifiera à tous les Gouvernements adhérents.

Article 2.

Les personnes morales ou privées ayant joué un rôle dans la science et les industries du froid et les bienfaiteurs de l'Institut international du Froid pourront, par une décision du Comité Exécutif, recevoir le titre de membre correspondant de l'Institut.

Article 3.

L'Institut, bornant son action dans le domaine international, a pour objets principaux:

1° De favoriser l'enseignement de la science et de la pratique du froid, ainsi que le développement et la vulgarisation des études et des recherches scientifiques ou techniques effectuées dans ce domaine;

2° De favoriser l'étude des meilleures solutions des questions se rapportant à la conservation, au transport et à la distribution des denrées périssables;

ŠVÝCARSKEM, REPUBLIKOU ČESKO-SLOVENSKOU, TUNISEM A URUGUAYEM.

Podepsaní zmocněnci vlád států v předu jmenovaných, shromáždění na poradě v Paříži, sjednali tato ustanovení:

Článek 1.

Vysoké Strany Smluvní zavazují se založiti a udržovati Mezinárodní ústav zimný se sídlem v Paříži. Každý stát, dominion nebo kolonie, které úmluvy této nepodepsaly, mohou k ní na svou žádost přistoupiti, bude-li přijetí jejich do Mezinárodního ústavu zimného odhlasováno valným shromážděním, stanoveným článkem 4. této smlouvy, dvou třetinovou většinou přítomných nebo zastoupených členů. Žádost musí býti podána řediteli Ústavu a obsahovati závazek ročního příspěvku na náklady Ústavu za podmínek stanovených v článku 9. Ředitel sdělí přijetí, jakmile bude odhlasováno, ministrowi zahraničních věcí republiky Francouzské, který je oznámí všem vládám smluvním.

Článek 2.

Osoby právnické nebo fysické, které vynikly v zimovědě, nebo v průmyslu zimném, a podporovatelé Mezinárodního ústavu zimného mohou obdržeti usnesením výkonného výboru titul dopisujícího člena Ústavu.

Článek 3.

Hlavní účely Ústavu, jehož činnost jest mezinárodní, jsou tyto:

1. podporovati vyučování vědy a praxe zimné, jakož i vývoj a popularisování studií a vědeckých nebo technických výzkumů v tomto oboru;

2. podporovati studium nejlepšího řešení otázek, jež se týkají uchovávání, dopravy a rozprodeje potravin, podléhajících zkáze;

3° De faire connaître, en indiquant l'origine des renseignements publiés, la situation mondiale des denrées frigorifiées, au triple point de vue de la production, de la circulation et de la consommation;

4° De centraliser, en vue de leur publication, tous les renseignements et documents scientifiques, techniques et économiques concernant la production et l'utilisation du froid;

5° De centraliser, pour leur étude, les lois, règlements et renseignements de toute nature intéressant les industries du froid et de présenter, s'il y a lieu, à l'approbation des Gouvernements les mesures tendant à l'amélioration et à l'unification des règlements concernant la circulation internationale des produits susceptibles de bénéficier des applications du froid;

6° D'organiser les Congrès internationaux du froid;

7° De se tenir en liaison constante avec les groupements scientifiques et professionnels intéressés, en vue d'assurer la réalisation de son programme d'action.

Toutes les questions qui touchent les intérêts économiques, la législation et l'administration d'un État particulier sont exclues de la compétence de l'Institut international du Froid.

Article 4.

L'Institut international du Froid est placé sous l'autorité et le contrôle d'une Conférence générale composée de représentants désignés par les États participants. Les États, qui ne désirent pas nommer de représentants officiels peuvent faire agréer par l'Institut international du Froid un groupement qualifié qui y représentera leur pays en leurs lieux et place.

Le nombre des représentants de chaque État dans la Conférence générale est celui fixé par l'Article 9 de la présente Convention, qui règle la participation des États aux dépenses de l'Institut. Les membres de la Conférence empêchés d'assister à une réunion ont le droit de donner leur procuration à un de leurs Collègues de la Conférence.

La Conférence générale se réunit au moins tous les deux ans.

Article 5.

Le pouvoir exécutif de l'Institut international du Froid est confié à un Comité Exécutif qui, sous la direction et le contrôle

3. seznamovati, s udáním původu uveřejňovaných zpráv, se světovým stavem mražených potravin s trojího hlediska, a sice s hlediska výroby, oběhu a spotřeby;

4. soustřeďovati k uveřejňování veškeré zprávy a doklady vědecké, technické a hospodářské, jež se týkají výroby a užívání zimy;

5. soustřeďovati ke studiu zákony, předpisy a zprávy všeho druhu o průmyslu zimním a předkládati dle potřeby vládám k schválení opatření, jimiž se mají zlepšiti a sjednotiti předpisy o mezinárodní dopravě výrobků, při nichž se dá s výhodou použití chlazení;

6. pořádati mezinárodní sjezdy zimné;

7. udržovati stálé styky s vědeckými a odbornými skupinami, aby se zabezpečilo uskutečnění programu činnosti ústavu.

Všechny otázky, které se týkají zájmů hospodářských, zákonodárství a správy jednotlivého státu, jsou vyloučeny z působnosti Mezinárodního ústavu zimního.

Článek 4.

Mezinárodní ústav zimný podléhá svrchovanosti a správě valného shromáždění složeného ze zástupců ustanovených státy zúčastněnými. Státy, které si nepřejí jmenovati oficielních zástupců, mohou na jich místě uvést Mezinárodnímu ústavu zimnému některé odborné sdružení, které tam bude pravoplatně zastupovati jejich země.

Počet zástupců každého státu na generální konferenci stanoven jest článkem 9. této úmluvy, kterým se upravuje podíl států na výlohách ústavu. Členové konference, kteří nemohou se zúčastniti některé schůze, mají právo pověřiti svým zastupováním některého jiného spolučlena valného shromáždění.

Valné shromáždění schází se nejméně každý druhý rok.

Článek 5.

Výkonná moc Mezinárodního ústavu zimního jest svěřena výkonnému výboru, který pod vedením a správou valného shromáždění

de la Conférence générale, en exécute les délibérations et prépare les propositions à lui soumettre.

Le Comité Exécutif se compose de membres désignés par les Gouvernements respectifs. Chaque État, Dominion et Colonie adhérents sera représenté dans le Comité Exécutif par un membre.

Les Présidents des Commissions internationales prévues à l'Article 7 de la présente Convention ont entrée au Comité Exécutif avec voix consultative.

Le Comité Exécutif se réunit au moins deux fois par an. Il est chargé de faire exécuter les décisions de la Conférence générale; il a le plein contrôle sur l'administration de l'Institut; il nomme au scrutin secret le Directeur, qui remplit les fonctions de Secrétaire général de la Conférence générale; il fixe le règlement organique du personnel, ainsi que toutes dispositions nécessaires au fonctionnement de l'Institut.

Les membres du Comité Exécutif empêchés d'assister à une réunion ont le droit de donner leur procuration à un de leurs Collègues du Comité.

Le Comité Exécutif pourra constituer, dans son sein, un Comité Directeur.

Dans l'intervalle des sessions, le Comité Exécutif possède les pouvoirs de la Conférence générale, sous réserve de ratification par celle-ci des décisions prises.

Le Comité Exécutif choisit dans son sein, 1 Président, 6 Vice-Présidents et un Comité d'Administration, composé de 12 membres, qui prépare le budget et présente un rapport annuel sur la situation financière de l'Institut.

Sous le contrôle du Comité d'Administration, le Directeur mandate les dépenses et opère les recettes: il signe toutes quittances et tous reçus, il acquitte, accepte, endosse ou tire toute traite, effet ou mandat pour le compte de l'Institut.

Article 6.

Le fonctionnement de l'Institut est assuré par un personnel rétribué comprenant un Directeur, nommé par le Comité Exécutif, et les agents nécessaires au fonctionnement de l'Institut.

La nomination et la révocation des employés de toute catégorie appartiennent au Comité Exécutif, sur la proposition du Directeur.

provádí usnesení jeho a připravuje pro něj návrhy.

Výkonný výbor skládá se z členů jmenovaných příslušnými vládami. Každý stát, dominion a kolonie zúčastněná má ve výkonném výboru jednoho člena.

Předsedové mezinárodních komisí ustanovených dle článku 7. této úmluvy, mohou se zúčastniti ve výkonném výboru s hlasem poradním.

Výkonný výbor schází se nejméně dvakrát do roka. Jest pověřen prováděním usnesení valného shromáždění; má dozor nad veškerou správou Ústavu; jmenuje tajným hlasováním ředitele, který koná úřad generálního tajemníka valného shromáždění; stanoví organizační předpisy pro personál a opatřuje vše, čeho třeba k činnosti Ústavu.

Členové výkonného výboru, kterým není možno zúčastniti se schůze osobně, mohou pověřiti svým zastupováním některého spoluchlena výboru.

Výkonný výbor může ustanoviti ze svého středu řídicí výbor.

V době mezi jednotlivými schůzemi má výkonný výbor pravomoc valného shromáždění, kterému jest vyhrazeno konečné schvalování jeho usnesení.

Výkonný výbor volí ze svého středu předsedu, šest místopředsedů a správní výbor složený z 12 členů, který sestavuje rozpočet a předkládá výroční zprávu o finančním stavu Ústavu.

Pod dozorem správního výboru rozhoduje ředitel o výdajích a o použití příjmů: podpisuje veškeré kvitance a všechny stvrzenky, uznává, přijímá, převádí nebo vystavuje všechny směnky, cenné papíry nebo poukázky na řád Ústavu.

Článek 6.

Činnost Ústavu zajištěna jest personálem placeným, skládajícím se z ředitele, jmenovaného výkonným výbořem, a z jednatelů potřebných k činnosti Ústavu.

Jmenovati a propouštěti jakékoliv zaměstnance přísluší výkonnému výboru na návrh ředitele.

Article 7.

Les études prévues par Article 3 de la présente Convention sont entreprises et poursuivies par des Commissions internationales dont le nombre et les attributions sont fixés par la Conférence générale.

Ces études se rapportent aux questions ayant trait à la production et à l'utilisation du froid dans tous les domaines et notamment:

A l'obtention des basses températures;

Au matériel et aux installations frigorifiques;

Aux applications industrielles du froid;

Aux transports;

A la législation;

A l'enseignement;

A l'économie générale et à la statistique.

Le Président de chacune de ces Commissions est choisi par la Conférence générale et en est la rapporteur devant elle.

La composition de chaque Commission est fixée également par la Conférence générale sur propositions présentées par le Président désigné par elle, en tenant compte des vœux exprimés par les Associations du Froid ou autres organismes scientifiques ou industriels des pays adhérant à la présente Convention.

Article 8.

Les travaux des Commissions et les renseignements de toute nature recueillis par l'Office central de l'Institut en vertu de l'Article 3 de la présente Convention sont publiés par le voie d'un Bulletin. Cette publication officielle est faite en anglais et en français, mais une édition dans toute autre langue des Pays adhérant à la présente Convention pourra être publiée sur la demande des Pays intéressés, dans la mesure où les ressources ordinaires et extraordinaires de l'Institut le permettront.

Le service gratuit du Bulletin est effectué à tous les Pays adhérant à la présente Convention dans une proportion fixée, selon la catégorie dans laquelle ils sont inscrits, par la Conférence générale.

Article 9.

Les dépenses nécessaires au fonctionnement de l'Institut sont couvertes:

1° Par les subventions annuelles des États qui acceptent de prendre part à son fonctionnement et dont la contribution est fixée suivant les catégories ci-après:

Článek 7.

Studia stanovená v článku 3. této úmluvy podnikají se a konají mezinárodními komisi, jichž počet a úkoly vytčeny jsou valným shromážděním.

Tato studia týkají se otázek vztahujících se na výrobu a užívání zimy ve všech jejích oborech a zejména:

na dosažení nízkých teplot;

na zařízení a potřeby zimotvorné;

na průmyslové užívání zimy;

na dopravu;

na zákonodárství;

na vyučování;

na všeobecné hospodářství a na statistiku.

Předseda každé z těchto komisí volen jest valným shromážděním a jest v něm zpravodajem.

Složení každé komise stanoveno jest rovněž valným shromážděním podle návrhů předložených předsedou od ní jmenovaným se zřetlem na přání vyslovená Sdruženími zimy nebo jinými organizacemi vědeckými nebo průmyslovými oněch zemí, které jsou přihlášeny k této smlouvě.

Článek 8.

Práce komisí a zprávy všeho druhu nabyté ústřední správou Ústavu podle čl. 3. této úmluvy uveřejňují se ve Věstníku. Tato úřední publikace vydává se v angličtině a ve francouzštině, avšak na žádost příslušných zemí může býti uveřejňováno i vydání v kterémkoli jazyku států přihlášených k této úmluvě, pokud to dovolí řádné a mimořádné příjmy Ústavu.

Věstník dodává se zdarma všem zemím přihlášeným k této úmluvě v poměru stanoveném valným shromážděním podle třídy, v níž jednotlivé země jsou zapsány.

Článek 9.

Výlohy spojené s činností Ústavu jsou uhrazeny:

1. ročními příspěvky států, které berou podíl v jeho činnosti a jichž příspěvek jest stanoven podle tříd udaných tuto:

Catégories	Subventions annuelles francs	Nombre de re- présentants à la Conférence gé- nérale	Třída	Roční příspěvek	Počet zástupců ve valném shromáždění
I	12.000	6	I.	12.000.— fr.	6
II	9.000	5	II.	9.000.— „	5
III	6.000	4	III.	6.000.— „	4
IV	4.000	3	IV.	4.000.— „	3
V	2.000	2	V.	2.000.— „	2
VI	1.000	1	VI.	1.000.— „	1

2° Par les recettes provenant des abonnements au Bulletin et de la vente des publications de l'Institut réalisés dans les conditions fixées par le Comité Exécutif;

3° Par les souscriptions, dons et legs qui peuvent lui advenir légalement en vertu notamment de l'application de l'article 2 de la présente Convention.

Les sommes représentant la Part contributive de chacun des Pays contractants sont versées par ces derniers, au commencement de chaque année, au Directeur de l'Institut, par l'entremise du Ministère des Affaires étrangères de la République Française.

Article 10.

La présente Convention est conclue pour une période de dix années. A l'expiration de ce terme, elle sera renouvelée par tacite reconduction de cinq en cinq années, chaque Gouvernement ayant le droit de se retirer de l'Institut ou de modifier la catégorie dans laquelle il s'est rangé, après chaque période, sur avis préalable d'une année au moins.

Tout Gouvernement venant à adhérer ultérieurement est lié jusqu'à l'expiration de la première période de dix années, s'il est admis dans les cinq premières années de cette période. Dans le cas contraire, il est lié jusqu'à l'expiration de la période additionnelle de cinq années qui suit celle au cours de laquelle il est admis.

Article 11.

La présente Convention sera ratifiée. Chaque Puissance adressera, dans le plus court délai possible, sa ratification au Gouvernement Français par les soins duquel il en sera donné avis aux autres Pays signataires.

Les ratifications resteront déposées dans les archives du Gouvernement Français.

La présente Convention entrera en vigueur, pour chaque Pays signataire, le jour même du dépôt de son acte de ratification.

Fait à Paris, le vingt et un juin mil neuf cent vingt, en un seul exemplaire qui restera déposé dans les archives du Gouvernement de

2. Příjmy plynoucí z předplatného na Věstník a z prodeje publikací Ústavu za podmínek stanovených výkonným výborem;

3. Subskripcemi, dary a odkazy, které mu mohou zákonitě připadnouti, zejména podle čl. 2. této úmluvy.

Částky, jimiž přispívá každý smluvní stát, jsou splatny počátkem každého roku řediteli Ústavu prostřednictvím ministerstva zahraničních věcí republiky Francouzské.

Článek 10.

Tato úmluva jest sjednána na dobu deseti let. Když lhůta tato vyprší, obnovuje se mlčky od pěti k pěti letům, při čemž každá vláda má právo vystoupiti z Ústavu nebo změnití třídu, v níž jest zařaděna, po každém období, ohlásila-li to nejméně rok napřed.

Každá vláda, která přistoupila později, jest vázána až do uplynutí prvního desetiletí, byla-li přijata v prvním pětiletí tohoto období. Jinak jest vázána až do uplynutí období dalších pěti let, které následují po onom období, kdy byla přijata.

Článek 11.

Úmluva tato budiž ratifikována. Každý stát oznámí v čase pokud možno nejkratším ratifikaci vládě francouzské, která se postará o uvědomění ostatních smluvních zemí.

Listiny ratifikační budou uloženy v archívech vlády francouzské.

Tato úmluva nabude platnosti pro každou smluvní zemi dnem, kdy předána bude listina ratifikační.

Sepsáno v Paříži dvacátého prvního června tisícdevětsetdvacet v jediném exempláři, který zůstane uložen v archívech vlády republiky

la République Française et dont les expéditions authentiques seront remises à chacun des Pays signataires.

Ledit exemplaire, daté comme il est dit ci-dessus, pourra être signé jusqu'à 31 décembre 1920 inclusivement.

EN FOI DE QUOI les Plénipotentiaires ci-après, dont les pouvoirs ont été reconnus en bonne et due forme, ont signé la présente Convention.

Pour la République Argentine:
DE ALVEAR.
JORGE GUERRERO.

Pour la Belgique:
WALTER PEEREBOOM.

Pour le Chili:
MAXIMILIANO IBANEZ.

Pour la Chine:
YO TSAO YEU.

Pour la Colombie:

Pour la République de Costa-Rica:
MANUEL DE PERALTA.

Pour la République Cubaine:
RAFAEL MARTINEZ ORTIZ.

Pour le Danemark:
H. A. BERNHOFT.

Pour l'Espagne:
MARIANO BASTOS.

Pour la Finlande:
ENCKELL.

Pour la France:
J. RICARD.
ANDRÉ LEBON.
MAURICE LESAGE.

Pour l'Algérie:
E. GÉRARD.

Francouzské, a jehož snímky budou zaslány každé smluvní mocnosti.

Zmíněný exemplář datovaný, jak vpředu uvedeno, může býti podepsán až včetně do 31. prosince 1920.

Na důkaz toho zmocnění zástupci dále podepsaní, jichž plné moci byly uznány za dobré a správné, podepsali tuto úmluvu:

Za republiku Argentinskou:
DE ALVEAR.
JORGE GUERRERO.

Za Belgii:
WALTER PEEREBOOM.

Za Chile:
MAXIMILIANO IBANEZ.

Za Čínu:
YO TSAO YEU.

Za Columbii:

Za republiku Costa-Rica:
MANUEL DE PERALTA.

Za republiku Kubánskou:
RAFAEL MARTINEZ ORTIZ.

Za Dánsko:
H. A. BERNHOFT.

Za španělsko:
MARIANO BASTOS.

Za Finsko:
ENCKELL.

Za Francii:
J. RICARD.
ANDRÉ LEBON.
MAURICE LESAGE.

Za Alžír:
E. GÉRARD.

Pour les Colonies de l'Afrique
Occidentale française et pour
Madagascar:

YOU.

Pour les Colonies et Protecto-
rats français de l'Indo-Chine:

GARNIER.

Pour la Grande-Bretagne:

DERBY.

Pour les Dominions de l'Afrique
du Sud:

HARDINGE OF PENSHURST.

Pour le Canada:

PHILIPPE ROY.

Pour le Commonwealth
d'Australie:

ANDREN FISHER.

Pour la Nouvelle-Zélande:

HARDINGE OF PENSHURST.

Pour les Indes:

DERBY.

Pour la Grèce:

SKOUSES.

Pour le Guatemala:

Pour la République d'Haiti:

CLÉMENT DARTIGUENAVE.

Pour l'Italie:

ANDREA SABINI.

Pour les Colonies italiennes
d'Érythrée, de Tripolitaine et
des Somalis:

LE Dr. UBERTO FERRETTI.

Pour le Japon:

H. ASHIDA.

Pour le Luxembourg:

J. PH. WAGNER.

Za kolonie Západní francouzské
Afriky a za Madagaskar:

YOU.

Za Kolonie a francouzské pro-
tektoráty Indočíny:

GARNIER.

Za Velkou Britanii:

DERBY.

Za Dominie Jižní Afriky:

HARDINGE OF PENSHURST.

Za Kanadu:

PHILIPPE ROY.

Za Státy Australské:

ANDREN FISHER.

Za Nový Zéland:

HARDINGE OF PENSHURST.

Za Indii:

DERBY.

Za Řecko:

SKOUSES.

Za Guatemalu:

Za republiku Haiti:

CLÉMENT DARTIGUENAVE.

Za Itálii:

ANDREA SABINI.

Za italské kolonie Erythréu,
Tripolis a Somali:

Dr. UBERTO FERRETTI.

Za Japonsko:

H. ASHIDA.

Za Lucembursko:

J. PH. WAGNER.

Pour le Maroc:
NACIVET.

Pour la Principauté de Monaco:
BALNY D'AVRICOURT.

Pour la Norvège:
CHRISTOFFER SMITH.

Pour la République de Panama:
R. A. AMADOR.

Pour les Pays-Bas et Pour les
Indes Néerlandaises:
KAMERLINGH ONNES.

Pour le Pérou:
E. DE LA FUENTE.

Pour la Pologne:
STANISLAS SOKOLOWSKI.

Pour le Portugal:
JOSÉ DE MATTOS BRAANCAMPS.

Pour la Roumanie:
D. J. GHIKA.

Pour l'État Serbe-Croate-Slo-
vène:
DOUCHANS TOMITCH.

Pour le Siam:
PHRA PRADIYATI.

Pour la Suède:
ALBERT EHRENSWÄRD.

Pour la Suisse:
DUNANT.
CH. GUILLAUME.

Pour la République Tchéco-
Slovaque:
V. C. VANÍČEK.

Pour la Tunisie:
H. GEOFFROY SAINT-HILAIR.

Pour l'Uruguay:
J. C. BLANCO.

Za Maroko:
NACIVET.

Za knížetství Monacké:
BALNY D'AVRICOURT.

Za Norvéžsko:
CHRISTOFFER SMITH.

Za republiku Panamskou:
R. A. AMADOR.

Za Nizozemsko a za Nizo-
zemskou Indii:
KAMERLINGH ONNES.

Za Peru:
E. DE LA FUENTE.

Za Polsko:
STANISLAV SOKOLOWSKI.

Za Portugalsko:
JOSÉ DE MATTOS BRAANCAMPS.

Za Rumunsko:
D. J. GHIKA.

Za Stát Srbů, Chorvatů a Slo-
vinců:
DUŠAN TOMIČ.

Za Siam:
PHRA PRADIYATI.

Za švédsko:
ALBERT EHRENSWÄRD.

Za švýcarský:
DUNANT.
CH. GUILLAUME.

Za republiku československou:
V. C. VANÍČEK.

Za Tunis:
H. GEOFFROY SAINT-HILAIR.

Za Uruguay:
J. C. BLANCO.

Úmluva tato se vyhlašuje s podotknutím, že byla na základě usnesení Národního shromáždění a sice poslanecké sněmovny ze dne 26. června 1922 a senátu ze dne 11. července 1922 ratifikována listinou ze dne 5. října 1922, která byla podepsána prezidentem republiky Československé a ministrem zahraničních věcí.

Mezinárodní působnost této úmluvy pro republiku Československou nastala dne 6. listopadu 1922, kterého dne byla ratifikační listina uložena v archivech vlády francouzské v Paříži.

Kromě toho ratifikovaly tuto úmluvu:

Belgie, Finsko, Itálie, Monako, Norsko, Stát Srbů, Chorvatů a Slovinců dne 17. října 1921, Dánsko, Nizozemí a Portugalsko 1. března 1922, Polsko 16. května 1922, Siam 20. května 1922, Lucembursko 26. května 1922, Francie 29. července 1922. Dnem 23. října 1922 přistoupilo k této úmluvě Bulharsko.

Národní shromáždění usneslo se zároveň, že se ukládá ministru věcí zahraničních, aby v dohodě se všemi zúčastněnými ministry učinil další opatření, jichž je potřeba ku provedení této úmluvy.

Dr. Beneš v. r.

3.

Vládní nařízení ze dne 4. ledna 1923

o složení zemských odvolacích komisí pro
válečné poškozence.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 26, odst. 3., a § 35, odst. 2., zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., ve znění zákona ze dne 25. ledna 1922, č. 39 Sb. z. a n.:

§ 1.

Ustanovení § 7, odst. 1., vládního nařízení ze dne 8. června 1922, č. 181 Sb. z. a n., o lékařských prohlídkách válečných poškozenců, týkajícího se složení Zemské odvolací komise pro válečné poškozence zřízené u každého Zemského úřadu pro péči o válečné poškozence, platí do 31. prosince 1923.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1923. Provedením jeho se pověřuje ministr sociální péče v dohodě se účastnými ministry.

Habrman v. r.

Malypetr v. r.	Dr. Rašín v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Dolanský v. r.
Novák v. r.	Stříbrný v. r.
Srba v. r.	Dr. Hodža v. r.
Udržal v. r.	Šrámek v. r.
Tučný v. r.	Dr. Markovič v. r.

4.

Vládní nařízení ze dne 4. ledna 1923,

jímž se rozšiřuje platnost vládního nařízení ze dne 9. září 1921, čís. 343 Sb. z. a n., o cestovním, dietách a odměnách lékařům v Čechách z pokladny státní za veřejné očkování, také na veřejné očkování v Čechách v roce 1922 provedené.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 17 zákona ze dne 15. července 1919, čís. 412 Sb. z. a n.:

§ 1.

Platnost vládního nařízení ze dne 9. září 1921, čís. 343 Sb. z. a n., rozšiřuje se na hlavní veřejné očkování provedené v roce 1922 v Čechách.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Prováděti je přísluší ministru veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v dohodě se zúčastněnými ministry.

Habrman v. r.

Šrámek v. r.	Dr. Rašín v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Dr. Hodža v. r.
Bechyně v. r.	Stříbrný v. r.
Srba v. r.	Udržal v. r.
Tučný v. r.	Malypetr v. r.
Novák v. r.	Dr. Markovič v. r.